

Sygn. akt VII AGa 65/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VII Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Jan Szachułowicz (spr.)

Sędzia SA – Aldona Wapińska

Sędzia SO (del.) – Anna Zborzyńska

Protokolant: sekr. sądowy Izabela Nowak

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa U.w R.i (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko (...) sp. z o.o. w N.

o ochronę unijnych znaków towarowych i zakazanie czynów nieuczciwej konkurencji

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 23 maja 2016 r., sygn. akt XXII GWzt 29/15

I. oddala apelację;

II. zasądza od U. w R. i (...) sp. z o.o. w W. na rzecz (...) sp. z o.o. w N. kwotę 6 660 zł (sześć tysięcy sześćset sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VIIA Ga 65/18

UZASADNIENIE

Powódki - U. w R. wraz z (...) sp. z o.o. w W. wniosły o:

- zakazanie pozwanej - (...) sp. z o.o. w N. przywozu, wprowadzania do obrotu, oferowania, reklamowania i składowania herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...) C. (...), (...), C. (...) i C. (...), która nie została uprzednio wprowadzona do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym (dalej (...)) przez U. ani za jej zgodą;
- nakazanie pozwanej wycofania z obrotu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowiącej własność pozwanej herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...), która nie została uprzednio wprowadzona do obrotu w (...) przez U. ani za jej zgodą;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz U. kwoty 1 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści ze sprzedaży herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...), która nie została uprzednio wprowadzona do obrotu w (...) przez U. ani za jej zgodą;

- zasądzenie od pozwanej na rzecz U. kwoty 1 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za naruszenie praw do znaków towarowych (...);
- podanie wyroku do publicznej wiadomości w sposób w pozwie określony;
- zasądzenie od pozwanej kwoty 50 000 zł na wskazany w pozwie cel społeczny;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz powódek kosztów postępowania.

Pozwana - (...) sp. z o.o. w N. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie nakazał pozwanej udzielenie U. w R. - w terminie 14 dni od uprawomocnienia się orzeczenia - informacji:

- o ilości herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...), która nie została uprzednio wprowadzona do obrotu w (...) przez U. lub za jej zgodą, wprowadzonej do obrotu na terytorium (...) przez pozwaną, w okresie od dnia 2 czerwca 2012 r. do dnia 2 czerwca 2015 r.,
- o cenie zakupu oraz o cenie osiągniętej przez pozwaną ze sprzedaży herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...), która nie została uprzednio wprowadzona do obrotu w (...) przez U. lub za jej zgodą,
- o nazwach i adresach dostawców oraz innych poprzednich posiadaczy herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...), od których pozwana bezpośrednio lub pośrednio nabywała herbatę opatrzoną znakami towarowymi (...), która nie została uprzednio wprowadzona do obrotu w (...) przez U. lub za jej zgodą,
- o nazwach i adresach odbiorców hurtowych lub nabywców prowadzących sprzedaż detaliczną, którym pozwana dostarczała herbatę opatrzoną znakami towarowymi (...), która nie została uprzednio wprowadzona do obrotu w (...) przez U. lub za jej zgodą.

W wykonaniu zobowiązania spółka (...) oświadczyła, że ani w okresie ostatnich trzech lat, ani nigdy wcześniej nie magazynowała, nie oferowała, nie reklamowała i nie wprowadzała do obrotu herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...) niewprowadzonej uprzednio do obrotu w (...) przez U. lub za jej zgodą, w tym również herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...) pochodzącej ze Z. oraz ze S.

Wyrokiem z dnia 23 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo i orzekł o kosztach postępowania. Orzeczenie to oparte zostało na następujących ustaleniach i rozważaniach.

U. w R. jest producentem czarnej herbaty liściastej oferowanej w opakowaniach opatrzonych znakami towarowymi (...). Opakowania herbaty wprowadzanej na rynek (...) są wyraźnie oznakowane: nazwami dystrybutorów, będących członkami Grupy U. posiadających siedziby na terytorium (...) oraz informacją o treści „Pakowane w UE”. Powódka stosuje restrykcyjne standardy, brak na opakowaniach odniesień do spółek będących członkami Grupy U. posiadających swoje siedziby w krajach (...) jako dystrybutorów produktów opatrzonych jedynym lub kilkoma znakami towarowymi (...) oznacza, że nie zostały wprowadzone na (...) przez uprawnioną ani za jej zgodą. Żadna spółka będąca członkiem Grupy U. posiadająca swoją siedzibę poza (...) ani osoba trzecia nie jest uprawniona – bezpośrednio ani za pośrednictwem innych spółek – do eksportowania i/lub wprowadzania na rynek (...) towarów ze znakami (...).

U. jest uprawniona z rejestracji w Europejskim Urzędzie ds. Własności Intelektualnej w A. unijnych znaków towarowych : nr (...), z pierwszeństwem od 29/02/2000 r., nr (...) z pierwszeństwem od 16/02/2001 r., nr (...) z pierwszeństwem od 16/02/2005 r., a ponadto do międzynarodowego znaku towarowego (...) ze wskazaniem Unii Europejskiej jako terytorium ochrony, z pierwszeństwem od 12/05/2009 r., chronionych m.in. dla towarów w klasie 30 klasyfikacji nicejskiej – herbaty.

(...) sp. z o.o. w W. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie sprzedaży hurtowej herbaty, kawy, kakao i przypraw. Jest wyłącznym dystrybutorem produktów G. (...) w Polsce, w tym herbaty (...).

(...) sp. z o.o. w N. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie sprzedaży detalicznej w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych.

Od 1990 r. w N. prowadzi hurtownię spożywczą, w której oferuje produkty U., m.in. herbatę (...) w opakowaniach opatrzonych znakami towarowymi U., sprzedawaną m.in. podmiotom świadczącym usługi gastronomiczne na terenie N..

W dniach 27 stycznia 2015 r. i 10 lutego 2015 r. działający na zlecenie powódki ad. 2 M. M. (1) dokonał zakupu kontrolowanego w hurtowni prowadzonej przez pozwaną przy ul. (...) w N. łącznie sześciu opakowań herbaty (...), która wg jego zapewnień miała pochodzić ze Sri Lanki i ze Z., nie była przeznaczona do sprzedaży na rynku Unii Europejskiej i nie została wprowadzona do obrotu w (...) przez uprawnioną do znaków towarowych (...) ani za jej zgodą. Zakupy udokumentował odręcznymi notatkami. W notatce z dnia 27 stycznia 2015 r., dla określenia zakupionych herbat, posłużył się określeniem (...) zwyczajowo używanym przez pracowników spółki (...) dla oznaczenia herbaty z szarej strefy, tj. produktów pochodzących z krajów nienależących do (...).

Podstawą powyższych ustaleń Sądu Okręgowego były dowody zaoferowane przez strony w pozwie i w odpowiedzi na pozew, w tym zeznania świadków i przedstawiciela pozwanej. Prawdziwość i autentyczność dokumentów prywatnych (z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z art. 245 k.p.c.) i urzędowych nie była kwestionowana, mogły one posłużyć do weryfikacji pozostałego materiału dowodowego pod kątem stworzenia łańcucha dowodów niesprzecznych wewnątrznie, wzajemnie, logicznie się uzupełniających oraz do oceny zasadności dalszych wniosków dowodowych stron, w aspekcie przydatności dla rozstrzygnięcia sporu. Prawa wyłączne U. nie były przez pozwaną kwestionowane. Bezsporne było także, iż pozwana prowadzi przy ul. (...) w N. hurtownię spożywczą i oferuje do sprzedaży herbatę opatrzoną znakami towarowymi (...). Sporną okolicznością było natomiast oferowanie przez spółkę (...) herbaty (...) nabytej poza Europejskim Obszarem Gospodarczym i nie przeznaczonej na rynek europejski.

Sąd Okręgowy pominął niewymienione wyżej dowody, jako nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy w rozumieniu art. 227 k.p.c., a także ze względu na brak związku okoliczności podlegających dowodzeniu z istotnymi faktami podstawy powództwa, mając na względzie dyspozycję art. 6 k.p.c. w zw. z art. 217 § 1 k.p.c.

Uznając powództwo za nieusprawiedliwione co do zasady Sąd Okręgowy pominął twierdzenia i oddalił wnioski dowodowe mające służyć wykazaniu zasadności żądanych sankcji naruszenia praw wyłącznych i interesów gospodarczych powódek.

Przechodząc do rozważań Sąd Okręgowy przedstawił w pierwszej kolejności stan prawny (przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2424 z dnia 16 grudnia 2015 r.), na tle którego w sprawie niniejszej zostało wytoczone powództwo, przedstawiając również kilka wyroków oraz poglądów Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości nawiązujących do tej tematyki, jak również odwołując się do przepisów ustawy – Prawo własności przemysłowej.

W ocenie Sądu Okręgowego, U. należycie udowodniła, że służą jej prawa wyłączne do słownego i graficznych znaków towarowych (...) chronionych w Unii Europejskiej dla herbaty. Zaoferowany materiał dowodowy nie jest jednak wystarczający dla przyjęcia, że pozwana prawa te narusza wprowadzając do obrotu i oferując herbatę w opakowaniach opatrzonych znakami (...), która nie została po raz pierwszy wprowadzona do obrotu przez powódkę ad. 1 ani za jej zgodą na terytorium (...). Przedstawione dokumenty (dowody zakupu), dowody rzeczowe, jak również budzące poważne wątpliwości co do ich wiarygodności zeznania świadka M. M. (1) nie dowodzą tego, że działanie pozwanej wyczerpuje znamiona naruszenia ww. rozporządzenia.

Ponieważ powódki powoływały się również na zasady uczciwej konkurencji, Sąd Okręgowy przedstawił stan prawny i poglądy orzecznictwa sądowego także w tym zakresie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, U. nie wykazała w tym postępowaniu, że działania pozwanej w sposób bezpośredni naruszają jej interesy gospodarcze, a jeśli tak, to jakie. Z twierdzeń powódek wynika, że w Polsce działa wyłącznie powódka ad. 2., bezspornie samodzielny podmiot gospodarczy. Powódka ad. 1. nie uczestniczy bezpośrednio w obrocie gospodarczym na terytorium Polski, a jej interesy gospodarcze mogą być ewentualnie tylko pośrednio naruszane przez spółkę (...), co nie uzasadnia udzielenia jej ochrony na podstawie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. U. nie może zatem skutecznie żądać uwzględnienia powództwa na podstawie art. 18 u.z.n.k. Ochronę jej praw wyłącznych zapewniają natomiast przepisy rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej i uzupełniająco stosowanego prawa własności przemysłowej.

W ocenie Sądu Okręgowego, ochrony jej interesów gospodarczych przed czynami nieuczciwej konkurencji może natomiast żądać spółka (...), której pierwszeństwo używania na rynku oznaczeń (...) i nakłady na budowę renomy produktu nie są sporne.

Zarzucane pozwanej działanie kwalifikowane jest przez spółkę (...) jako czyn zdefiniowany w art. 3 ust. 1 u.z.n.k. Jednak powódka ad. 2 nie udowodniła w tym postępowaniu, że działania pozwanej w sposób bezpośredni naruszają jej interesy gospodarcze. Aby skutecznie żądać ochrony na podstawie art. 3 ust. 1 u.z.n.k. powinna była nie tylko zdefiniować zarzucany pozwanej czyn, np. jako pasożytnicze naśladownictwo, korzystanie z cudzej renomy, przejmowanie cudzej pozycji rynkowej, ale także dowieść, że spółka (...) podejmuje tego rodzaju działania, które mogą być kwalifikowane jako sprzeczne z regułami uczciwej konkurencji. Powinna była udowodnić, że przez nieuczciwie konkurencyjne działanie pozwanej została zakłócona równowaga rynkowa. Powódka nie sprostала temu obowiązkowi i jej żądania zastosowania względem pozwanej sankcji z art. 18 u.z.n.k. podlegały oddaleniu, jako nieudowodnione.

Sąd Okręgowy pokreślił, że zgodnie z art. 3 i art. 232 k.p.c., strona zobowiązana jest dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiać dowody. Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła spoczywającego na niej obowiązku. Samo twierdzenie nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy spornej okoliczności powinno być udowodnione przez stronę je zgłaszającą. Skutkiem niewykazania przez stronę prawdziwości jej twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły stanowić podstawy rozstrzygnięcia sporu. W myśl ogólnych zasad procesowych, to na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających dochodzone roszczenie, zaś na stronie pozwanej spoczywa obowiązek wykazania, że powodowi jego żądanie nie przysługuje.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że zarzuty naruszenia praw do unijnych znaków towarowych oraz reguł uczciwej konkurencji oparte zostały na faktach oferowania i wprowadzania do obrotu przez pozwaną herbaty (...) wyprodukowanej na S.i w Z., nieprzeznaczonej na rynki państw członkowskich Unii Europejskiej. Powódki dowodziły swe zarzuty zeznaniami świadka M. M. (1), dowodami rzeczowymi – opakowaniami herbaty nabytej przezeń w hurtowni pozwanej i dowodami kasowymi. Pozwana natomiast stanowczo temu zaprzeczała, przekonując, że sprzedawana przez nią herbata była nabywana w Polsce i przeznaczona na rynek unijny.

Okoliczności nabycia przez M. M. (1) kwestionowanych towarów (zakupy kontrolne) wzbudziły uzasadnione wątpliwości Sądu Okręgowego, które przekonują przeciwko uznaniu za udowodnione stawianych spółce (...) zarzutów. Z zeznań świadków S. T., S. N. i P. K. wynika, że zdarzenie z dnia 27 stycznia 2015 r. przebiegło bardzo dynamicznie. Doszło do ostrej wymiany zdań pomiędzy S. N. a M. M. (1), która wykluczała zgodne ustalenie, że w magazynie spółki (...) znajdują się towary naruszające prawa wyłączne i interesy gospodarcze powódek. Ani sprzedawca, ani osoby obecne na zapleczu sklepu nie potwierdzają, że trzy opakowania herbaty (...) stanowiące dowody w sprawie zostały istotnie nabyte tego dnia w hurtowni pozwanej. Daleki od profesjonalizmu sposób dokonania i udokumentowania przez M. M. (1) zakupu kontrolnego budzi uzasadnione zastrzeżenia, w istocie nie został on bowiem potwierdzony żadnym obiektywnym dowodem. Tożsamość towarów nabytych od pozwanej i złożonych jako dowody rzeczowe wynika zaś wyłącznie z zapewnienia M. M. (1).

W ocenie Sądu Okręgowego, wiarygodne są zeznania świadków S. T., S. N., P. K., R. G. oraz E. K. (1), którzy w sposób spójny i logiczny przedstawili okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd uznał także za wiarygodne zeznania J. S., jako że korespondują one z pozostałym materiałem dowodowym. Wymienieni świadkowie zgodnie zeznali, że w dniu 27 stycznia 2015 r. M. M. (1) nie wylegitymował się i bez żadnego wyjaśnienia zarzucił, iż w hurtowni pozwanej oferowana jest herbata (...) nieprzeznaczona na rynek (...) („nielegalna”). Z ich zeznań jednoznacznie wynika, że przedstawiciel powódki ad. 2 nie okazał, a nawet nie miał ze sobą zakupionej chwilę wcześniej herbaty (...), która miała pochodzić spoza (...).

Sąd Okręgowy wskazał na świadka B. W., która zeznała, że pracuje w pozwanej spółce jako kasjer, że była obecna w pomieszczeniu, w którym miało miejsce zdarzenie. Także ona nie widziała pudełka herbaty rzekomo przyniesionego na zaplecze sklepu przez M. M. (1). Jednak, jak wynika z jej zeznań, w pomieszczeniu biurowym hurtowni (...) znajduje się ścianka działowa, za którą świadek wykonuje swoje obowiązki. Zeznania B. W., jakkolwiek zgodne z poprzednimi, Sąd Okręgowy uznał za niewiarygodne, świadek mogła bowiem nie widzieć dobrze przebiegu zdarzenia, nie dostrzec, czy świadek M. M. (1) miał przy sobie opakowanie zakupionej herbaty i pismo działu prawnego U.. Wskazują na to dalsze zeznania świadka, z których wynika, że słyszała tylko głos przedstawiciela U., nie widziała natomiast, czy pozostawił on S. N. jakiś dokument.

Sąd Okręgowy wywiódł, że jak wynika z przedłożonych przez pozwaną dokumentów (faktury k.185-192), pozwana nabywała herbatę (...) m.in. od R. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowa (...), spółki akcyjnej (...) i A. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...). Zgodnie z fakturami, R. G. nabywał herbatę (...) od spółki jawnej (...).D. R. w R., która 12 grudnia 2013 r. zakupiła od spółki (...) kartonów herbaty (...). (faktury k.193-195, zeznania świadka R. G. - k. 339). Z oczywistych względów, w sytuacji gdy herbata nabywana i sprzedawana przez spółkę (...) nie jest oznaczana na fakturach, paragonach i w dokumentacji stanów magazynowych indywidualnymi numerami, pozwana nie ma możliwości wykazania pochodzenia herbaty (...) stanowiącej dowody rzeczowe w sprawie. Wszelkie wnioskowane przez nią dowody mają w istocie negatywny charakter - służą zaprzeczeniu pochodzenia herbaty z krajów spoza (...). Jako takie, są nieprzydatne lub tylko pośrednio wskazują, że dotychczasowa działalność pozwanej nie wiąże się z naruszeniem praw wyłącznych lub interesów gospodarczych konkurentów rynkowych (tu np. protokoły kontroli sanitarnej z 18 lipca 2012 r. i z 28 maja 2013 r., z których wynika, że hurtownia spożywcza należąca do spółki (...) spełnia status zakładu obrotu zgodnego ze stawianymi wymaganiami, m.in. w zakresie pakowania i znakowania żywności - k. 213-216). Należy przy tym pamiętać, że ciężar udowodnienia faktu naruszenia spoczywa na powódkach, które wywodzą z niego dla siebie skutki prawne, zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu wynikającą z art. 6 k.c.

Poważne wątpliwości Sądu Okręgowego wzbudziła sporządzona przez świadka M. M. (1) notatka datowana 27 stycznia 2015 r. (k.83-84), z której wynika m.in., że zakupił on u pozwanej trzy opakowania herbaty (...) (po 25 torebek) pochodzącej z D.. W treści oświadczenia posłużył się nieprecyzyjnym określeniem „grey”, które może wskazywać na rodzaj herbaty (Earl Grey). Jeśli faktycznie miałyby to być - jak tłumaczył świadek - przyjęta w spółce (...) nazwa herbaty pochodzącej z szarej strefy, tj. z krajów nienależących do (...), to powinna być także użyta w notatce z 10 lutego 2015 r. sporządzonej po ponownym dokonaniu zakupu kontrolowanego. W tym przypadku jednak M. M. (1) nie zamieścił w treści oświadczenia żadnej wzmianki o rodzaju zakupionej herbaty. Powódki nie przedstawiły też dokumentów, np. innych notatek sporządzonych w podobnych sprawach, z których wynikałaby powszechność używania w praktyce audytorów produktów U. określenia „grey” dla towarów pochodzących spoza (...).

Kolejna wątpliwość wiąże się z oznaczeniem opakowań herbaty zakupionej 27 stycznia 2015 r. Tylko na jednym z nich, na foliowej owijce znajduje się mała naklejka (sticker) zawierająca informacje o treści: HERBATA CZARNA EKSPRESOWA 25 TOREBEK. TERMIN PRZYDATNOŚCI NA OPAKOWANIU. Tymczasem treść oświadczenia wskazuje, że naklejki takie są na wszystkich trzech opakowaniach zakupionej herbaty (...). Także to negatywnie wpływa na wiarygodność dokumentu oraz rzetelność jego przygotowania przez M. M. (1).

Zdaniem Sądu Okręgowego, ze względu na zaniechanie przez wierzycieli dopilnowania właściwego wyegzekwowania udzielonego U. zabezpieczenia, naruszenia nie dowodzi także protokół czynności egzekucyjnych z dnia 27 maja 2015

r. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Tarnowie stwierdził w nim m.in. „Przedstawiciel obowiązanej oświadcza, iż firma (...) sp. z o.o. nie posiada i nigdy nie posiadała herbat o oznaczeniu (...) (...) (...), C. (...), C. (...). Pani K. D. okazała herbaty (...) znajdujące się w firmie posiadające inne numery partii, nie zgadzające się numerami wskazanymi w tytule zabezpieczającym.” Z zapisu tego wynika jasno, że komornik nieprawidłowo dokonał czynności mających na celu dokonanie zajęcia ruchomości, bowiem przyjął, że numery rejestracji znaków towarowych (...) wymienione w postanowieniu o zabezpieczeniu stanowią numery partii herbat składowanych w hurtowni pozwanej, a co za tym idzie nie ujawnił żadnych towarów, które mogłyby naruszać prawa U.Niedopilnowanie prawidłowego wykonania zajęcia komorniczego obciąża stronę powodową.

Uznając, że powódki nie dowiodły naruszenia przez (...) spółkę z o.o. w N. praw do znaków towarowych (...) i reguł uczciwej konkurencji Sąd Okręgowy orzekł o oddaleniu powództwa. (a contrario art. 102 w zw. z art. 9 ust. 2a rozporządzenia oraz art. 18 ust. 1 u.z.n.k.). O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c. – odpowiedzialności za wynik sporu.

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie obie powódki zaskarżyły apelacją w części oddalającej powództwo oraz zasądzającej koszty postępowania zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:

(i) art. 233 § 1 k.p.c. przez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym ocenę materiału dowodowego w postaci zeznań świadków S. T., P. K. oraz S. N., polegającą na przyjęciu, że zeznania te były wiarygodne, podczas gdy świadkowie ci byli bezpośrednio zainteresowani w rozstrzygnięciu na korzyść pozwanego z uwagi na zatrudnienie świadka S. N. przez pozwanego oraz łączące z pozwanym świadków S. T. oraz P. K. powiązania biznesowe, przy jednoczesnej sprzeczności tych zeznań z zeznaniami świadka M. M. (1), które Sąd pierwszej instancji z przyczyn niewskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku uznał za niewiarygodne oraz pomimo wewnętrznej sprzeczności zeznań świadków S. N. i S. T. w odniesieniu do negacji, iż pozwany nie wprowadził do obrotu herbaty (...) stanowiącej dowód w niniejszej sprawie, a zakupionej w dniach 27 stycznia 2015 r. i 10 lutego 2015 r. przez świadka M. M. (1),

(ii) art. 233 § 1 k.p.c. przez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego w postaci zeznań świadka M. M. (1) polegający na arbitralnym uznaniu tych zeznań za niewiarygodne, bez wskazania przyczyn tej oceny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, podczas gdy zeznania te w kluczowej dla postępowania kwestii - tj. wprowadzania do obrotu przez pozwanego herbaty (...) nieprzeznaczonej na rynek (...) znajdują poparcie w dowodach w postaci dokumentów (w tym w dowodach zakupu herbaty u pozwanego) oraz dowodach rzeczowych w postaci opakowań herbaty (...) zakupionej u pozwanego, a ponadto świadek ten nie jest w żaden sposób osobiście zainteresowany negatywnym dla pozwanego rozstrzygnięciem,

((...)) art. 233 § 1 k.p.c. przez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego w postaci zeznań świadka M. M. (1) polegający na niepoddaniu jakiegokolwiek ocenie tych zeznań w zakresie, w jakim dotyczą powtórnej wizyty w dniu 10 lutego 2015 r. świadka M. M. (1) u pozwanego oraz zakupu kolejnej partii herbat (...) nieprzeznaczonej na rynek (...), która to okoliczność znajduje poparcie w dowodach w postaci dokumentów (w tym dowodach zakupu herbaty u pozwanego) oraz dowodach rzeczowych w postaci opakowań herbaty(...) zakupionej u pozwanego w tym dniu,

(iv) art. 233 § 1 k.p.c. przez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego w postaci zeznań świadka E. K. (2) poprzez nieodniesienie się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do części zeznań, w których świadek jednoznacznie potwierdza okoliczność posługiwania się w nomenklaturze wewnętrznej powodów i podmiotów z nimi współpracujących określenia „grey”, jako określenia herbaty z „szarej strefy”, a nie rodzaju herbaty smakowej - „earl grey”, co z kolei uzasadnia posługiwanie się przez świadka M. M. (1) wskazanym sformułowaniem w odniesieniu do herbaty wprowadzanej do obrotu przez pozwanego oraz sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego i zasadami logiki ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego jako niewystarczającego do stwierdzenia naruszenia, w sytuacji, gdy powodowie zgłosili wszelkie możliwe do skorzystania wnioski dowodowe (dowody rzeczowe, paragony, notatki z dokonanych zakupów, świadek M. M. (1) dokonujący zakupu) i nie byli w stanie przedstawić jakiegokolwiek

dodatkowego materiału dowodowego w sytuacji, gdy pozwany wprowadzał do obrotu herbatę (...) spoza (...) bez nanoszenia danych identyfikujących pozwanego, jako sprzedawcę danego egzemplarza herbaty (...),

(v) art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 272 k.p.c. przez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego w postaci konfrontacji zeznań świadków M. M. (1) oraz S. N. poprzez pominięcie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jakiegokolwiek oceny w zakresie przeprowadzanej konfrontacji oraz wiarygodności skonfrontowanych ze sobą zeznań,

(vi) art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie przez Sąd pierwszej instancji błędnej oceny dowodów w odniesieniu do dowodu z dokumentu w postaci protokołu czynności egzekucyjnych z dnia 27 maja 2015 r. sporządzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowie, jakoby komornik dokonał nieprawidłowo czynności mających na celu dokonanie zajęcia ruchomości, co w ocenie Sądu stanowiło niepodważalny dowód, iż pozwany nie popełnił naruszenia praw do znaków towarowych (...) w sytuacji, gdy nieujawnienie w trakcie czynności zajęcia herbat objętych tytułem wykonawczym świadczy jedynie o tym, że w dacie wykonywania czynności pozwany nie posiadał na magazynie herbaty (...) wyprodukowanej poza (...), a numery partii, na jakie powołał się komornik stanowią numery partii produkcyjnych opisanych we wniosku o wykonanie zabezpieczenia roszczeń (kody), a nie numery rejestracji znaków towarowych. Sąd w sposób dowolny stwierdził, iż komornik nieprawidłowo dokonał czynności mających na celu dokonanie zajęcia, co w ocenie Sądu rzutowało na wiarygodność zebranego materiału dowodowego i brak wykazania naruszenia,

które to uchybienia miały istotny wpływ na wynik sprawy, ponieważ w przypadku prawidłowo przeprowadzonej oceny materiału dowodowego i ustalenia pełnego stanu faktycznego żądania powodów zostałyby uwzględnione, bowiem powodowie przedstawili wystarczający materiał dowodowy potwierdzający dokonanie przez przedstawiciela powodów - świadka M. M. (1) - dwukrotnego zakupu w punkcie handlowym pozwanego w N. herbaty (...) wyprodukowanej poza (...) (odpowiednio w D. i na S.,

(vii) art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku podstaw swojego rozstrzygnięcia, w szczególności:

- niewskazania przyczyn, dla których Sąd Okręgowy odmówił wiarygodności zeznaniom świadka M. M. (1) w odniesieniu do okoliczności zakupu zakwestionowanej herbaty (...) w punkcie handlowym pozwanego, w szczególności samego faktu zakupu u pozwanego łącznie sześciu opakowań herbaty (...) wyprodukowanej w D. i na S.,

- niewskazania przyczyn pominięcia przez Sąd Okręgowy zeznań świadka E. K. (2), która posłużyła się określeniem „grey” w stosunku do herbaty (...) pochodzącej spoza (...),

- sformułowania uzasadnienia zaskarżonego wyroku w sposób de facto uniemożliwiający odczytanie, jaki stan faktyczny został ustalony przez Sąd pierwszej instancji - z uzasadnienia wyroku wynika bowiem jedynie, iż Sąd Okręgowy uznał roszczenia powodów za nieudowodnione, nie wynikają natomiast podstawowe i kluczowe dla sprawy okoliczności faktyczne, takie jak okoliczność zakupu przez świadka M. M. (1) jakiegokolwiek herbaty (...) u pozwanego oraz okoliczności związane z powtórnią wizytą M. M. (1) u pozwanego oraz faktu zakupu kolejnej partii herbat (...), które to wydarzenie zostało przez Sąd pierwszej instancji kompletnie pominięte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku,

(viii) art. 248 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez niezasadne oddalenie wniosku powodów o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia kopii dokumentacji księgowej będącej w posiadaniu pozwanego tj. faktur zakupu i sprzedaży herbaty (...) dokonywanej przez pozwanego w okresie trzech lat poprzedzających datę złożenia pozwu w niniejszej sprawie oraz umów handlowych dotyczących zakupu i sprzedaży herbaty (...), która została wprowadzona do obrotu na terytorium (...) przez pozwanego w okresie trzech lat poprzedzających datę złożenia pozwu, które miały istotne znaczenie w aspekcie zgłoszonych roszczeń.

Powołując się na powyższe zarzuty apelujący wniesli:

- na podstawie art. 380 k.p.c. oraz art. 382 k.p.c. w zw. z art. 241 k.p.c. o rozpoznanie postanowienia Sądu Okręgowego oddalającego wniosek powodów o zobowiązanie pozwanego do przedłożenia kopii dokumentacji księgowej będącej w posiadaniu pozwanego oraz umów handlowych dotyczących zakupu i sprzedaży herbaty (...);

- na podstawie art. 380 k.p.c. oraz art. 382 k.p.c. w zw. z art. 241 k.p.c. o rozpoznanie postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 9 maja 2016 r. oddalającego wniosek powodów o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny praw własności intelektualnej,

- na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 347 k.p.c. o zmianę zaskarżonego wyroku w części oddalającej powództwo oraz rozstrzygającej o kosztach procesu poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów zwrotu kosztów procesu,

- o zasądzenie po pozwanego na rzecz powodów zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego,

ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

Pozwana wnosiła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja jest bezzasadna, natomiast stanowisko Sądu Okręgowego, mimo potrzeby jego rozwinięcia i niewielkiej korekty, ostatecznie trafne. Ocena materiału dowodowego prowadzi bowiem do wniosku, że prawdziwe jest oświadczenie pozwanej, iż ani w okresie ostatnich trzech lat, ani nigdy wcześniej nie magazynowała, nie oferowała, nie reklamowała i nie wprowadzała do obrotu herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...), niewprowadzonej uprzednio do obrotu w (...) przez U. lub za jej zgodą, w tym również herbaty opatrzonej znakami towarowymi (...) pochodzącej ze Z. oraz ze S.

Dowody zaoferowane przez stronę powodową nie są wiarygodne. Zwraca uwagę w szczególności sposób zachowania się świadka M. M. (1) w czasie przeprowadzanej przez niego kontroli w miejscu, gdzie pozwana prowadzi handel, przy czym zachowanie to opisał sam świadek. Otóż skoro, jak sam zeznał, znalazł w sklepie (hurtowni) pozwaną herbatę, która nie powinna się tam znajdować, wówczas powinien był zachować się w taki sposób, który później umożliwiłby mu skuteczne powołanie się na tę okoliczność. Powinien więc zrobić fotografie opakowań herbaty, ale leżących na półce pośród innych towarów. Takich fotografii, wykonanych na tle wnętrza sklepowego, strona powodowa jednak nie przedstawiła, a w to miejsce złożyła zdjęcia samych tylko opakowań (pudełek) herbaty, bez tła i bez jakichkolwiek innych elementów pozwalających na umiejscowienie opakowań. Takie zdjęcia dowodzą tylko tego, że ktoś je zrobił, nie wiadomo jednak, skąd pochodzą sfotografowane opakowania, gdzie znajdowały się, zanim wykonano zdjęcia.

Wiarygodny kontroler, po znalezieniu takiego towaru, na jaki powołuje się świadek, powinien był przywołać w miejsce jego zalegania kogokolwiek z obsługi sklepowej i wskazując na tę herbatę zapytać, dlaczego taka herbata tam się znajduje, mimo że nie powinna, dlaczego taka herbata jest oferowana i sprzedawana. Świadek zachował się jednak odmiennie. Jak zeznał, dokonał zakupu i nic nie mówiąc komukolwiek odpowiedzialnemu z ramienia pozwanej w miejscu sprzedaży wyszedł na zewnątrz i udał się do samochodu. Dopiero po pewnym czasie powrócił i dopiero wówczas twierdził, że kupił taką herbatę, jaka nie powinna być sprzedawana. Taki sposób przeprowadzania kontroli wydaje się dokładnie przeciwny w stosunku do modelowego, natomiast świadek nie podał żadnych racjonalnych przyczyn, które skłoniły go do wydalenia się z miejsca sprzedaży oraz do zakwestionowania sprzedawanej przez pozwaną herbaty dopiero po powrocie z samochodu, w którym świadek mógł mieć przecież dowolną ilość różnego rodzaju opakowań herbaty.

Nie jest oczywiście celem Sądu Apelacyjnego napiętnowanie świadka poprzez przypisanie mu nieuczciwości, jednak zastosowany przez świadka algorytm kontroli budzi poważne zastrzeżenia, co nie może być obojętne dla oceny

materiału dowodowego, w szczególności wówczas, gdy zeznania innych świadków, jak również zeznania reprezentanta pozwanej diametralnie przeczą wersji zdarzeń przedstawionej przez świadka M. M. (1).

Rozważając dalej, co jeszcze mógłby uczynić wiarygodny kontroler, wskazać należy na możliwość przywołania przez niego dodatkowo osoby trzeciej. M. M. (1), jeżeli zauważyłby na regałach pozwanej opakowania takiej herbaty, która nie powinna się tam znajdować, mógłby opuścić to miejsce i zatelefonować po taką osobę, albo po nią pojechać, a następnie powrócić i przeprowadzić właściwe czynności we właściwy sposób, ale już w towarzystwie tej osoby trzeciej. Biorąc pod uwagę, że M. M. (1) zawodowo wykonuje podobne kontrole, postawienie takiego wymagania nie byłoby zbyt daleko idące. Wtedy zaś ponowna wizyta w sklepie pozwanej mogłaby być bardziej owocna, gdy chodzi o gromadzenie materiału zapewniającego skuteczność kontroli.

Wyżej postulowane działania nie zostały przez świadka dokonane i w takich okolicznościach nie ma możliwości dania mu wiary. Zwraca również uwagę, że ze złożonych zeznań wynika, iż M. M. (1) w czasie rozmowy w dniu 27 stycznia 2015 r. przedstawiono zamysł, by udać się do publicznych organów kontrolnych w celu zgłoszenia faktu opisanego przez świadka, co nie spotkało się jednak z pozytywnym odzewem. W czasie tej rozmowy M. M. (1) nie usiłował też zaprowadzić swojego rozmówcy do regału, na którym miałyby jakoby zalegać niewłaściwy towar, by w ten sposób postawić rozmówcę wobec obiektywnej, dającej się po prostu dostrzec, okoliczności.

Sąd Apelacyjny nie podziela zawartego w zarzucie apelacyjnym (i) poglądu, że świadkowie S. T., P. K. i S. N. byli niewiarygodni z uwagi na to, że byli bezpośrednio zainteresowani w rozstrzygnięciu na korzyść pozwanej z powodu zatrudnienia świadka S. N. przez pozwaną oraz łączących z pozwaną świadków S. T. oraz P. K. powiązań biznesowych. Gdyby bowiem tylko z tego powodu dyskredytować zeznania świadków, okazałoby się, że pozwana nie miałaby możliwości zgłoszenia żadnego świadka. Wszystkie bowiem osoby, które mogłyby pełnić funkcję świadka, pozostawałyby z pozwaną w pewnych relacjach. Podtrzymywanie zaś tej argumentacji musiałyby prowadzić także do wyeliminowania świadka M. M. (1), jako że także jest powiązany, z tym że ze stroną powodową, w stosunku do której mógłby nadto ujawniać chęć wykazania się, jako skutecznego kontrolera.

Nie odpowiada rzeczywistości zarzut apelacyjny, jakoby dokonana przez Sąd Okręgowy ocena zeznań świadka M. M. (1) była arbitralna. Sąd Okręgowy wskazał bowiem na względy, z powodu których nie daje świadkowi wiary i względy te (z pominięciem kwestii związanej z określeniem „grey”, o czym dalej) zasługują na podzielenie. Gdy zaś dodać do nich przedstawione powyżej na wstępie rozważań sposoby przeprowadzania skutecznych kontroli, których świadek M. jednak nie zastosował, tym bardziej okazuje się, że ocena Sądu Okręgowego była w tym zakresie trafna. Powołane w tym samym zarzucie apelacyjnym (ii) inne dowody nie świadczą o wiarygodności tego świadka. Z dowodów zakupu u pozwanej herbaty nie wynika bowiem wcale, że dotyczą one herbaty (...) nieprzeznaczonej na rynek (...). Inny dowód - opakowania herbaty - także nie przemawiają za wersją strony powodowej, ponieważ po zakupieniu herbaty świadek M. udał się z tą herbatą do samochodu i dopiero po powrocie do sklepu zarzucił handel herbatą nieprzeznaczoną na rynek (...). Właśnie ten fragment zdarzeń – udanie się z kupioną herbatą do samochodu przed przeprowadzeniem jakiegokolwiek rozmowy z personelem sklepu – stawia wiarygodność zeznań świadka M. pod jednym z największych znaków zapytania, co w połączeniu z brakiem zdjęć ukazujących herbatę na półce sklepowej pośród innych towarów dodatkowo czyni te zeznania niewiarygodnymi. O udaniu się z kupioną herbatą w pierwszej kolejności do samochodu, przed przeprowadzeniem rozmowy z osobami obecnymi w sklepie pozwanej, zeznał sam świadek M..

Wracając do bezzasadnego poglądu, jakoby dokonana przez Sąd Okręgowy ocena zeznań świadka M. M. (1) była arbitralna można powtórzyć wyjątkowo trafne stwierdzenie Sądu pierwszej instancji, że daleki od profesjonalizmu sposób dokonania i udokumentowania przez M. M. (1) zakupu kontrolnego budzi uzasadnione zastrzeżenia, w istocie nie został on bowiem potwierdzony żadnym obiektywnym dowodem; tożsamość towarów nabytych od pozwanej i złożonych jako dowody rzeczowe wynika zaś wyłącznie z zapewnienia M. M. (1).

Należy zgodzić się z twierdzeniem apelacji (...), że Sąd Okręgowy nie odniósł się do powtórnej wizyty świadka M. M. (1) u pozwanej, jednak brak ten nie wpływa na ocenę materiału dowodowego. W czasie bowiem tej powtórnej wizyty, po tym gdy świadek dokonał zakupu i dowiedział się, że w sklepie nie ma nikogo odpowiedzialnego, wydalil się z

miejsca zdarzenia bez przeprowadzenia z kimkolwiek dyskusji na temat przedmiotu dokonanego zakupu. W tym zatem czasie nic znamiennego się nie stało, gdyż nie doszło do jakiegokolwiek konfrontacji świadka z kimkolwiek ze strony pozwanej. Brak zatem zdarzeń podlegających ocenie (takich jak w przypadku pierwszej wizyty świadka u pozwanej), a jednocześnie mogących mieć znaczenie, legł zapewne u podstaw niewypowiedzenia się przez Sąd Okręgowy w tym zakresie. Dowody zaś zakupu, podobnie jak opakowania herbaty, mają taką samą moc dowodową, jak analogiczne dowody pochodzące z pierwszej wizyty. W istocie zresztą jedynym dowodem, z którego ma wynikać, że pozwana handlowała herbatą nieprzeznaczoną na (...), są zeznania świadka M., które okazały się niewiarygodne, natomiast inne dowody oferowane przez stronę powodową mają charakter pochodny w stosunku do zeznań tego świadka.

Można uznać twierdzenie powódek, że w ich nomenklaturze, jak również podmiotów z nimi współpracujących termin „grey” może określać herbatę z „szarej strefy”, a nie rodzaj herbaty smakowej „earl grey”. Nie zmienia to jednak faktu, że dowody powódek są niewystarczające do stwierdzenia naruszenia, a to z racji innych względów przedstawionych tak przez Sąd Okręgowy, które Sąd Apelacyjny (poza elementem związanym z określeniem „grey”) podziela, jak i tych wywiedzionych przez Sąd drugiej instancji. Nie odpowiada prawdzie stwierdzenie, że powódki zgłosiły wszelkie możliwe wnioski dowodowe. Dowody rzeczowe w postaci opakowań herbaty, nawet z naklejkami, nie świadczą o tym, że pozwana handlowała tego rodzaju herbatą. Z paragonów nie wynika, sprzedaż jakiej dokładnie herbaty dokumentują, a notatki pochodzące od świadka, który okazał się niewiarygodny, także nie mogą być uznane za wiarygodne. Nie odpowiada rzeczywistości, z przyczyn już wyżej przedstawionych, stanowisko, że powódki nie były w stanie przedstawić jakiegokolwiek dodatkowego materiału dowodowego.

Sąd Okręgowy istotnie nie nawiązał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do konfrontacji świadków M. M. (1) oraz S. N. (v). Brak ten daje się jednak uzupełnić bez żadnej szkody dla wyniku sprawy, ponieważ dowód ten nie dostarczył żadnych nowych argumentów i z tej prawdopodobnie przyczyny Sąd pierwszej instancji nie omówił tego dowodu. W czasie konfrontacji świadkowie zeznali to co poprzednio, a sam fakt ich skonfrontowania nie dał materiału pozwalającego na wyprowadzenie dalszych ustaleń, odmiennych od tych, które oparte zostały o zeznania składane przez świadków pojedynczo.

Zarzut apelacyjny (vi), w którym nawiązano do protokołu czynności egzekucyjnych z dnia 27 maja 2015 r. dokonanych przez komornika sądowego o tyle nie może zmienić optyki Sądu Apelacyjnego, że z dowodu tego niewątpliwie wynika, co zresztą przyznaje strona powodowa, iż nieujawnienie w trakcie czynności komornika herbat objętych tytułem wykonawczym świadczy o tym, że w dacie wykonywania czynności komorniczych pozwana nie posiadała herbaty (...) wyprodukowanej poza (...). Z czynności komornika zaś, bez względu na to, jak ocenił je Sąd Okręgowy, z pewnością nie wynika, że w innym (w stosunku do chwili dokonywania czynności przez komornika) okresie pozwana taką herbatę posiadała. Dodać należy, że nie odpowiada rzeczywistości zawarty w tym zarzucie apelacyjnym pogląd, jakoby w ocenie Sądu Okręgowego, przebieg czynności komorniczych stanowił niepodważalny dowód na to, że pozwana nie naruszyła praw do znaków towarowych (...).

Wyżej przedstawione rozważania, niezależnie od tego, że stanowią ocenę zgłoszonych przez stronę powodową pierwszych sześciu zarzutów apelacyjnych, usuwają jednocześnie pewne, nie mające wpływu na treść orzeczenia, niedostatki uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Stąd zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. (vii) nie mógł wywrzeć oczekiwanego przez stronę powodową skutku.

Bezzasadnie wywiedziony został również zarzut naruszenia przepisów postępowania w wyniku oddalenia pewnych wniosków dowodowych powódek (viii). Oddalone bowiem wnioski dowodowe aktualizowałyby się dopiero wówczas, gdyby powódki dowiodły zarzucanych pozwanej czynów. Wnioskami tymi objęte były bowiem te okoliczności, które uzasadniałyby dopiero wysokość i rodzaj sankcji postulowanych w pozwie w stosunku do pozwanej (po pierwsze biegły - wycena praw oraz po drugie - złożenie przez pozwaną określonych dokumentów celem zgromadzenia materiałów niezbędnych biegłemu do sporządzenia opinii). Pozostałe wnioski dowodowe powódek, w tym wszystkie wnioski mające na celu wykazanie, że pozwanej można przypisać zarzucane czyny, zostały przez Sąd Okręgowy uwzględnione.

W tym miejscu wskazać należy na pewien zabieg dokonany przy formułowaniu apelacji, w której powódki zawarły, w związku z oddaleniem części ich wniosków dowodowych, dwa wnioski oparte o przepis art. 380 k.p.c. Otóż pierwszy z tych wniosków (nr 1 na str. 4 apelacji) został sformułowany w sposób istotny szerzej w stosunku do pierwotnie zgłoszonego w pierwszej instancji wniosku dowodowego. Przed Sądem Okręgowym powódki wnosiły bowiem o zobowiązanie pozwanej do złożenia określonych dokumentów celem sporządzenia na ich podstawie opinii przez biegłego mającego wycenić naruszone prawa (k. 240). Już zaś w apelacji powódki wnosiły o rozpoznanie postanowienia oddalającego wniosek o zobowiązanie pozwanej do złożenia określonych dokumentów, ale na okoliczność wprowadzania przez pozwaną do obrotu herbaty nieprzeznaczonej na rynek (...) (k. 454).

A zatem wniosek ten, oparty na art. 380 k.p.c., prowadził do rozszerzenia (w sposób niedopuszczalny z punktu widzenia art. 381 k.p.c.) zakresu postępowania dowodowego w drugiej instancji, przy czym ujawnienie się tej intencji nie musiało być oczywiście skutkiem rozmyślnego działania autora apelacji. Instrument procesowy zawarty w regule wyrażonej przepisem art. 380 k.p.c. nie może być podstawą do zgłaszania nowych wniosków dowodowych w postępowaniu apelacyjnym.

Mając na uwadze, że oddalone wnioski dowodowe stałyby się przedmiotowe dopiero wówczas, gdyby powódki udowodniły wprowadzanie przez pozwaną do obrotu herbaty nieprzeznaczonej na rynek (...), nie było podstaw do zweryfikowania negatywnych decyzji dowodowych podjętych przez Sąd Okręgowy.

Wobec tych wszystkich, wyżej przedstawionych względów apelację powódek, jako bezzasadną, należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono, stosownie do wyniku sporu w drugiej instancji oraz minimalnej stawki wynagrodzenia pełnomocnika w tej instancji, na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c.